

og 22 indeholdt alle de Bevillinger, der var nødvendige, naar Forsvarslovene af 1922 helt og fuldt skulde gennemføres efter deres Forudsætninger, men jeg tilføjede samtidig, at da der i Folketinget var fremsat Lovforslag, der gik ud paa at ændre disse Militærlove, vilde der, hvis man ikke naaede at gennemføre disse Lovforslag i denne Samling, til tredje Behandling af Finanslovsforslaget blive stillet Ændringsforslag om at udskyde visse Bevillinger for at spare visse Udgifter, indtil man saa, hvad Resultatet vilde blive. Det er det, der her er sket ved de i Folketinget stillede Ændringsforslag til Militærbudgetterne. Det konservative Folkepartis ærede Ordfører (Piper) erklærede, at dette var i Strid med, hvad der er lovligt og forsvarligt. Ja, hvis dette er ulovligt, saa har det konservative Folkeparti begaaet mangfoldige Ulovligheder, idet det mangfoldige Gange har vedtaget midlertidige Ændringer af bestaaende Love paa Finansloven. Men her er ikke en Gang Tale om Ændringer af bestaaende Love, her er kun Tale om foreløbig at udskyde visse Bevillinger. Hvis Finanslovsforslaget vedtages uændret i Landstinget, saaledes som det er kommet fra Folketinget, vil der ikke derved være ændret en eneste Tøddel i Militærlovene af 1922; ikke et eneste Sted, ikke en eneste Linie behøver man at ændre i Lovene, de er nøjagtigt, som de var i Forvejen, man udskyder blot visse af de Udgifter, som forudsættes i disse Love, indtil man ser Resultatet af de Lovforslag, der angaar en væsentlig Ændring i den bestaaende Hærordning. Det er det hele, og det er en Forskel.

Derefter sagde det konservative Folkepartis ærede Ordfører, at de Lovforslag vedrørende Afrustning og Ændringer i Militærlovene af 1922, som ligger i Folketinget, ikke blev gennemført. Der er et Flertal i Folketinget for, at vi skal bort fra Militærlovene af 1922, men jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem desuagtet siger, at de ikke bliver vedtaget, for der er et Flertal i Landstinget, stærkt nok til at hindre det. Men det undrer mig noget, at Venstre uden videre accepterer denne Opfattelse, at Landstinget maa være bestemmende med Hensyn til disse Love. Det er et gammelt Stridsspørgsmaal fra Fortiden, da der var Kamp mellem Landstinget og Folketinget om Finansloven og om forskellige Bevillinger til militære Formaal. Venstre har ikke bestridt Landstingets Ret til at tale med, men man har erklæret, at der var et Omraade, hvorfra Landstinget skulde holde Fingrene borte, og det var Militærspørgs-

maalet. Der er ingen i dette Ting, ikke en eneste, der tør staa op og paastaa, at Landstinget er et Udtryk for Folkevillien i Danmark. Man ved, at hvis Landstinget skulde gaa af paa een Gang og vælges i Dag, vilde det faa en væsentlig anden Sammensætning, end det har. Landstinget staar altsaa ikke i Dag som Udtryk for, hvad Folket vil. Men Venstres gamle Standpunkt har alle Dage været dette: Hvis man fraviger Frihedsprincippet paa dette ene Omraade, idet man siger: De unge Mennesker, dem tvinger vi, til dem siger vi dette ubønhørlige: du skal lade dig uddanne til eventuelt i en given Situation at give Livet som Indsats, saa maa en saadan Tvang aldrig paalægges, medmindre der staar en Folkevillie, et Flertal bagved. Der er ikke en af de Venstremænd, der sidder her, som tør staa op og bestride, at dette alle Dage har været Venstres Standpunkt. Nu kommer vi med et Forslag bygget paa Valgdagen den 11. April i Fjor, bygget paa, hvad der den Gang viste sig at være Flertal for. Paa Grundlag af dette Valg stiller vi et Forslag, som ikke naar at blive behandlet færdigt, og vi siger da til Venstre: Skal vi saa ikke vente med visse Bevillinger paa Militærbudgetterne af Hensyn til, at vi endnu ikke har set, hvorledes Behandlingen af dette Forslag vil forme sig? Hvad siger Venstre hertil? Venstre siger blot: Vi vil ikke forhandle med jer, vi indlader os ikke i Forhandling, det kan vi slet ikke have med at gøre; vi har en Ordning af 1922, og den holder vi paa, for vi har et Landsting, vi har det ærede 4de tingvalgte Medlem, han skal nok i Landstinget sørge for at faa Venstre til at sable dette Forslag ned i Kraft af de Levninger af den privilegerede Valgret, der endnu er tilbage her i dette Ting; det skal han nok sørge for, ikke i Kraft af Folkevillien, men i Kraft af den privilegerede Valgret, der endnu er noget tilbage af i Landstinget, og saa bryder vi os ikke om at forhandle, vi vil ikke forhandle om dette Spørgsmaal, til Trods for Valgdagen, og vi vil heller ikke forhandle — ikke Tale om, at vi vil forhandle — om Nedsættelser eller Udskydelser, indtil Forslaget kommer frem, vi affejer det blot.

Dette er et saa fuldstændigt Brud med Venstres hele hittidige Politik, som vel tænkes kan. Man er paa dette Punkt fuldstændig i Strid med det Standpunkt, man tidligere har indtaget. Jeg kan ikke sige andet end, at da disse Forslag blev stillet, baade Afrustningsforslaget i Efteraaret og nu Forslagene om Udskydelse af visse Bevillinger paa Finansloven, havde